

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (G. Ciobanu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

15 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ecomolcom”,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ecomolcom” împotriva Instituției Publice „Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură” privind contestarea actelor administrative, declararea eligibilității dosarului de subvenționare, încasarea sumei subvenției și compensarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 16 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Instituția Publică „Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură”, s-a casat hotărârea din 15 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, și s-a emis o decizie nouă de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 25 aprilie 2017, SRL „Ecomolcom”, reprezentată de avocatul Iuliana Pascal a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Publice „Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură” privind contestarea actelor administrative, declararea eligibilității dosarului de subvenționare, încasarea sumei subvenției și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a relatat că în anul 2015 a depus la Instituția Publică „Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură”, dosarul de subvenționare nr. XXXXXX.

Conform actului privind înființarea plantației multianuale din 22 iunie 2015, vizat și coordonat de Aparatul Președintelui Criuleni, reprezentantul Primăriei Drăslăeni și reprezentantul Secției Teritoriale Chișinău a Agenției, a fost înființată o plantație de coacăză, pe o suprafață de 2,088 ha.

Prin actul de inspecție nr 108/is din 27 octombrie 2015, a fost constatat faptul investiției, grupul de lucru constatând că procentul de prindere și de dezvoltare a arbuștilor fructiferi este de 52%, fapt ce nu se încadrează în prevederile pct. 4 al Regulamentului cu privire la modul de recepționare și înregistrare a plantațiilor perene în primul an de vegetație, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 705 din 20 octombrie 1995. Urmare a celor constatate, s-a dispus transmiterea dosarului de subvenționare spre arhivare.

SRL „Ecomolcom”, reprezentată de avocatul Iuliana Pascal a menționat că fiind în dezacord cu actul emis la 27 noiembrie 2015, a depus contestație, prin care a solicitat recunoașterea procentului de prindere și dezvoltare a arbuștilor drept neobiectiv și neveridic, de a nu arhiva dosarul de subvenționare, de a considera eligibil dosarul și satisfacerea cererii de sprijin financiar în mărime de 91872 lei.

Reclamanta a notat că la 07 decembrie 2015 a fost informată despre crearea unei comisii ce va verifica repetat existența și corespunderea plantației multianuale de coacăză neagră.

Astfel, la 24 august 2016 în urma inspecției în teren a fost întocmit raportul de constatare în care s-a indicat că plantația se află într-o stare satisfăcătoare, majoritatea plantelor având o dezvoltare normală. Totodată, s-a făcut referire asupra ilegalităților admise în actul nr. 108/is din 27 octombrie 2015, solicitându-se anularea acestuia cu recunoașterea dosarului de subvenționare nr. XXXXXX ca eligibil.

Reclamanta a relevat că la 04 aprilie 2017, a primit răspunsul Agenției de Intervenție și Plăți în Agricultură nr. 154/03 din 16 martie 2017, prin care a fost informată că dosarul de subvenționare are statutul respins, rămânând în vigoare actul nr. 108/is din 27 octombrie 2015.

Reclamanta consideră actul nr. 108/is din 27 octombrie 2015 ilegal și neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 705 din 20 octombrie 1995 privind modul de înregistrare la venituri, punere pe rod, casare și defrișare a plantațiilor perene, recepționarea și înregistrarea la venituri a plantațiilor perene în primul an de vegetație se efectuează de către comisie în lunile iunie-august, când procentul de prindere a materialului săditor poate fi stabilit cu exactitate.

Așadar, rezultă că colaboratorii Agenției de Intervenție și Plăți în Agricultură efectuând controlul la data de 27 octombrie 2015 au ignorat prevederile legale. Mai mult, aceștia incorect au indicat că procentul de prindere este mic și frunzele unor arbuști au culoarea maronie. Or, este evident că la 27 octombrie 2015 arbuștii intră în faza de repaos, frunzele capătă altă culoare, iar viabilitatea și prinderea acestora nu poate fi apreciată toamna.

În același context, reclamanta a precizat că la momentul efectuării controlului, nu au fost prezenți specialiști agronomi, care ar putea da o apreciere corectă situației de fapt.

Conform pct. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 910 din 25 iulie 2016, prin alocarea mijloacelor fondului se urmăresc următoarele scopuri: stimularea transferului tehnologic și a serviciilor de extensivitate, sporirea veniturilor producătorilor agricoli și diminuarea sărăciei, atragerea pe larg a tinerilor fermieri în inițierea și dezvoltarea activităților agricole în sectorul rural, utilizarea eficientă a resurselor naturale și conservarea mediului ambient.

Astfel, prin acțiunile sale, Agenția de Intervenție și Plăți în Agricultură încalcă grav scopurile stipulate prin lege, defavorizând agricultorii și neîntemeiat declarând dosarul drept neeligibil.

Prin urmare, Actul nr. 108/is din 27 octombrie 2015 este ilegal în fond, fiind emis contrar prevederilor legale.

SRL „Ecomolcom”, reprezentată de avocatul Iuliana Pascal a solicitat anularea actului de inspecție nr. 108/is din 27 octombrie 2015, considerarea eligibilă a dosarului de subvenționare nr. XXXXXX, încasarea de la Instituția Publică „Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură” în contul CÎ „Fruva

Natural” a sumei subvenției în valoare de 91872 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 12 000 de lei.

Prin hotărârea din 15 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Ecomolcom” împotriva Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură cu privire la contestarea actului administrativ. S-a anulat actul de inspecție și control în teren nr.108/is din 27 octombrie 2015 a Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, emis în rezultatul verificării în teren a obiectului proiectului afacerii conform materialelor dosarului de subvenționare nr. XXXXXX, depus de SRL „Ecomolcom”. S-a obligat Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură să emită un act de inspecție, privind aprobarea și autorizarea spre plată a subvențiilor în mărime de 91 872 lei, SRL „Ecomolcom”, în baza dosarului de subvenționare nr. XXXXXX. S-a încasat din contul Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură în beneficiul SRL „Ecomolcom” suma de 6 000 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată legate de acordarea asistenței juridice.

Prin hotărârea suplimentară din 23 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a admis cererea SRL „Ecomolcom”, reprezentată de avocatul Iuliana Pascal privind emiterea unei hotărâri suplimentare, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Ecomolcom” împotriva Instituției Publice „Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură” cu privire la contestarea actului administrativ. S-a încasat din contul Instituției Publice „Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură” în beneficiul SRL „Ecomolcom” suma subvenției în mărime de 91872 de lei.

Prin decizia din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Instituția Publică „Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură”. S-a casat hotărârea din 15 august 2017 și hotărârea suplimentară din 23 noiembrie 2017 ale Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În cadrul ședinței de judecată din 28 februarie 2019 SRL „Ecomolcom”, reprezentată de avocatul Iuliana Pascal a depus cerere de chemare în judecată concretizată, în care a reiterat pretențiile inițiale și a solicitat admiterea acestora (f.d.177-180, Vol. I)

Prin hotărârea din 15 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis parțial acțiunea înaintată de SRL „Ecomolcom” împotriva Instituției Publice „Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură” privind anularea actului de inspecție nr. 108/is din 27 octombrie 2015, declararea eligibilității dosarului de subvenționare nr. XXXXXX, încasarea sumei subvenției în mărime de 91 872 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată. S-a anulat actul de inspecție și control în teren nr. 108/is din 27 octombrie 2015, emis de Instituția Publică „Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură”, în rezultatul verificării în teren a obiectului proiectului afacerii, în baza materialelor dosarului de subvenționare nr. XXXXXX, depus de SRL „Ecomolcom”. S-a obligat Instituția Publică „Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură”, să emită un act de inspecție privind aprobarea și autorizarea spre plată a subvențiilor în mărime de 91872 de lei, în privința SRL „Ecomolcom”, în baza dosarului de subvenționare nr. XXXXXX. S-a încasat de la Instituția Publică „Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură” în beneficiul SRL „Ecomolcom” suma subvenției în mărime de 91 872 de lei și cheltuielile de judecată legate de acordarea asistenței juridice în mărime de 9 000 de lei. În rest acțiunea s-a respins ca nefondată.

La 29 octombrie 2019 SRL „Ecomolcom”, reprezentată de avocatul Iuliana Pascal a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 15 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care a solicitat casarea parțială a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei decizii de completare cu „se recunoaște eligibil dosarul de subvenționare nr. XXXXXX ” și excluderea propoziției a 3-a din dispozitiv despre actul de inspecție.

La 04 noiembrie 2019 Instituția Publică „Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură” a declarat apel împotriva hotărârii din 15 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani solicitând casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

La 12 decembrie 2019 SRL „Ecomolcom”, reprezentată de avocatul Iuliana Pascal a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii din 15 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care a solicitat casarea parțială a hotărârii primei instanțe și încasarea din contul Instituției Publice „Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură” în beneficiul CÎ „Fruva Natural” a sumei subvenției în valoare de 91872 de lei. Totodată, a solicitat compensarea din contul Instituției Publice „Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură” a cheltuielilor de judecată în mărime de 12000 de lei.

La 28 ianuarie 2020 SRL „Ecomolcom”, reprezentată de avocatul Iuliana Pascal a depus cerere privind retragerea apelului.

Prin încheierea din 16 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a încetat procedura de apel în privința cererii de apel depuse de SRL „Ecomolcom”, reprezentată de avocatul Iuliana Pascal împotriva hotărârii din 15 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 16 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Instituția Publică „Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură”, s-a casat hotărârea din 15 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, și s-a emis o decizie nouă de respingere a acțiunii, ca fiind neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că apelul declarat de Instituția Publică „Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură” este întemeiat, motiv din care urmează a fi admis, cu casarea hotărârii contestate și pronunțarea unei noi decizii de respingere a acțiunii, ca fiind neîntemeiată. Or, concluziile primei instanțe expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, iar normele de drept material au fost aplicate eronat.

În susținerea poziției date, instanța de apel a menționat că instanța de fond neîntemeiat a admis acțiunea și a dispus anularea actului de inspecție și control în teren al Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură nr. 108/is din 27 octombrie 2015.

Astfel, prima instanță eronat a ajuns la concluzia că pârâtul a efectuat inspecția în teren a corectitudinii și legalității materialelor anexate la dosarul de subvenționare nr. 1.2.-P/1508CR519 la data de 27 octombrie 2015, cu încălcarea prevederilor pct. 3 al Regulamentului cu privire la modul de recepționare și înregistrare a plantațiilor perene în primul an de vegetație, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 705 din 20 octombrie 1995. Or, SRL „Ecomolcom” a depus dosarul la AIPA secția teritorială Chișinău în luna iunie 2015, iar conform cererii de solicitare a sprijinului financiar în cadrul Oficiului central și anume Direcției de administrare și control, aceasta a fost înregistrată la 24 august 2015.

Prin urmare, la 27 octombrie 2015, reprezentanții AIPA au efectuat inspecția în teren a corectitudinii și legalității materialelor anexate la dosarul de subvenționare nr. XXXXXX.

Prin actul de inspecție nr. 108/is din 27 octombrie 2015, dosarul de subvenționare nr. XXXXXX a fost considerat neeligibil.

La acest capitol, instanța de apel a reținut că inspecția suplimentară este o procedură de verificare suplimentară a documentelor, prezentate de către solicitanții de subvenții, de verificare a condițiilor de eligibilitate, cu efectuarea controalelor pe teren (examinarea vizuală a obiectului investiției), până la data autorizării dosarului.

Prin prisma Regulamentului menționat, această procedură este obligatorie pentru toate dosarele remise spre verificare și se efectuează indispensabil cu informarea preventivă a solicitantului de subvenții despre inițierea controlului pe teren, data controlului, tematica, documentele confirmative necesare de a fi prezentate grupului de inspecție.

Astfel, Direcția Inspecție și Control pe teren a AIPA, în cadrul verificării corectitudinii și legalității materialelor anexate la dosarul de subvenționare a SRL „Ecomolcom”, precum și a plantației multianuale de coacăză, ce constituie obiect al investiției, a constatat că procentul de prindere și de dezvoltare al arbuștilor fructiferi de coacăză neagră este în jur de 52 %. Iar, acest fapt nu se încadrează perfect în prevederile pct. 4 al Regulamentului cu privire la modul de recepționare și înregistrare a plantațiilor perene în primul an de vegetație, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 705 din 20 octombrie 1995 și pct. 30-31 din Regulament. Or, așa cum s-a constatat, la caz, există un decalaj colosal între procentul de prindere impus de prevederile Regulamentului și procentul de prindere constatat la caz.

Din aceste raționamente, nu există niciun temei legal de a dispune anularea actului de inspecție pe teren, atâta timp cât acesta a reflectat situația reală, la momentul efectuării controlului.

Cu referire la raportul de constatare al AIPA din 24 august 2016, instanța de apel a menționat că, prin Ordinul MAIA nr. 141 din 23 iulie 2015, a fost creat un grup de lucru care avea ca scop doar reexaminarea și luarea deciziilor, privind eligibilitatea dosarelor declarate neeligibile de către AIPA. La rândul său, Ordinul MAIA nr.141 din 23 iulie 2015, a fost modificat, astfel conform Ordinului MAIA nr.194 din 07 octombrie 2015, deciziile grupului de lucru au caracter consultativ nu obligatorii și executorii.

Iar, potrivit raportului de constatare la capitolul Rezultatele examinării (fila nr. 3) – rezultă cu certitudine că, media de plante uscate și goluri pentru toate sectoarele examinate constituie 13,4 % din numărul total de 66 plante, examinate pe sectoarele I-III.

Prin urmare, chiar și în acest sens, la momentul inspecției suplimentare, procentul de prindere și dezvoltare a arbuștilor de coacăză neagră este mai mic de 90 la sută față de prevederile proiectului de plantare.

În baza demersului direcției juridice AIPA nr. 54/07 din 26 martie 2019 s-a efectuat, repetat, o inspecție suplimentară a investiției, conform dosarului de subvenționare nr. XXXXXX, depus de către SRL „Ecomolcom”, în urma căruia s-a emis actul de inspecție nr. 51 din 08 aprilie 2019, prin care șeful Secției monitorizare post inspecție Andrei Racu s-a deplasat la fața locului, în r-nul. Criuleni, s. Drăslăceni, în scopul inspecției plantației de coacăză depusă spre

subvenționare conform dosarului sus menționat, SMP AIPA a informat preventiv telefonic solicitantul despre inițierea controlului.

Însă, ajungând la fața locului, solicitantul nu a permis accesul la obiectul investițional, fapt ce contravine secțiunii a 3-a din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr 352/2015, iar în lipsa permisiunii inspectării obiectului investițional, ce ar da posibilitatea verificării și inspectării repetate a plantației de coacăză pentru care se solicită subvenția, nu există niciun temei legal de anulare a actului de inspecție și control inițial, premisă neîntemeiată admisă de instanța de fond.

Mai mult, instanța de fond, prematur a obligat Instituția Publică „Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură” să emită un act de inspecție privind aprobarea și autorizarea spre plată a subvențiilor în mărime de 91872 lei, în privința SRL „Ecomolcom”, în baza dosarului de subvenționare nr. XXXXXX, având în vedere că acesta nu a fost supus procedurii de examinare de către Direcția Autorizare și Plăți al AIPA, sub aspectul verificării corectitudinii calculelor și a sumei subvenției solicitate, iar în procesul de examinare a dosarelor de subvenționare conform procedurii stabilite de lege, cuantumul sprijinului financiar alocat poate să difere de cuantumul sprijinului financiar solicitat de către solicitantul de subvenții.

Or, acordarea sprijinului financiar este precedat de depunerea unei cereri, cu anexarea la ea a actelor stabilite prin Hotărâre de Guvern, de examinarea acestora și emiterea unei decizii în acest sens.

Instanța de apel consideră eronată concluzia instanței de fond în acest sens și din considerentul că, în procesul de examinare a dosarelor de subvenționare conform procedurii stabilite de lege, cuantumul sprijinului financiar alocat, poate să difere de cuantumul sprijinului financiar solicitat de către solicitantul de subvenții. În acest context, acordarea mijloacelor financiare în mărime de 91872 de lei, fără ca dosarul de subvenționare să fie supus examinării sub aspectul corectitudinii calculelor și a sumei subvenției solicitate, există riscul acordării mijloacelor financiare neregulamentară și ilegal către SRL „Ecomolcom”. Iar, în urma admiterii integrale a acestor pretenții, SRL „Ecomolcom” poate beneficia de mijloace de subvenționare din bugetul statului, pentru suprafața de plantație de coacăză, care nici nu era/actual nu este plantată conform Regulamentului, respectiv nu poate fi subvenționată, astfel, prejudiciind bugetul statului.

Totodată, instanța de apel consideră ca fiind neîntemeiată și concluzia instanței de fond ce ține de obligarea Agenției de Intervenție și Plăți în Agricultură, la acordarea sprijinului financiar în sumă de 91 872 de lei. Or, atâta timp cât cerințele invocate supra, urmau a fi respinse, nu este premisa legală de a emite și o hotărâre în obligare, precum nu este posibil de obligat AIPA și la acordarea subvenției solicitate, astfel, creîndu-se riscul de subrogare a instanței de judecată în activitatea autorității administrative, iar în final, excede competențele instanței de judecată.

Prin urmare, ținând cont de faptul că instanța de fond, la examinarea cauzei a interpretat eronat legea, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin, iar concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei instanța de apel consideră că cererea de apel înaintată de către Instituția Publică „Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură” urmează a fi admisă, cu casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii înaintate de SRL „Ecomolcom”.

La 14 mai 2020 SRL „Ecomolcom” a declarat recurs împotriva deciziei din 16 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea cererii de recurs, recurenta a indicat că nu este de acord cu decizia din 16 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, deoarece instanța de apel la pronunțarea dispozitivului deciziei s-a expus asupra unei alte hotărâri contestate și anume a hotărârii din 15 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În continuare, a menționat că instanța de apel la emiterea deciziei contestate nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și nu a aplicat legea care urma a fi aplicată și a încălcat normele de drept procedural.

Astfel, în urma celor relatate recurenta a precizat că instanța de apel a examinat cauza superficial, motiv din care consideră decizia contestată neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, iar hotărârea primei instanțe, care este legală și întemeiată urmează a fi menținută.

Or, în cazul în care instanța de apel a considerat că hotărârea instanței de fond în partea încasării subvențiilor este incorectă, urma să o modifice, dar nu să respingă acțiunea ca neîntemeiată.

La 30 iunie 2020 Instituția Publică „Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură” a depus referință împotriva cererii de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de SRL „Ecomolcom” cu menținerea deciziei instanței de apel.

La 13 iulie 2020 SRL „Ecomolcom” a depus cerere, prin care a solicitat examinarea admisibilității recursului în ședință publică pentru a avea posibilitatea de a-și apăra interesele și a răspunde la eventuale întrebări.

Instanța de recurs consideră cererea privind examinarea admisibilității recursului în ședință publică neîntemeiată și care urmează a fi respinsă din următoarele motive.

Conform art. 246 alin. (1) Codul administrative, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

Astfel, completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a decis examinarea admisibilității recursului declarat de SRL „Ecomolcom” fără înștiințarea participanților la proces, cu plasarea datei și orei ședinței pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, or, este inoportună invitarea participanților la proces, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței controlul actului judecătoresc contestat.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform

prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 din același Cod, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 16 martie 2020 și a expedit-o în adresa părților la 15 mai 2020.

Din materialele cauzei rezultă că SRL „Ecomolcom” a recepționat copia deciziei din 16 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău la 26 mai 2020 (f.d.76, Vol.II).

În aceste circumstanțe, recursul declarat de SRL „Ecomolcom” la 14 mai 2020 se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului depus de SRL „Ecomolcom” în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Prin prisma art.246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art.246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs menționează că pentru a trece testul de admisibilitate,

cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Astfel, completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către SRL „Ecomolcom”, este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Ecomolcom”, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan